

Vooruit durven kijken

Hoewel we op een flat wonen, zijn we grootgrondbezitters. Volkstuinjtes om precies te zijn. Toen we hier kwamen wonen stond er een oproep bij een hek, en voor we het wisten hadden we drie perceeltjes. Als laatste waren het de minder likende stukjes. Overwoekerd met onkruid en stokoude lavendelplanten. Ik moest nog denken aan Abraham en Lot. Daar wordt er ook land getaxeerd.

Genesis 13

'Ook Lot, die met Abram meeging, had schapen en koeien en tenten. 6 Maar er groeide in dat gebied niet genoeg gras voor al die dieren, want ze hadden allebei heel veel vee. Daardoor konden ze er niet samen blijven wonen. 7 Er ontstond ruzie tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee. Bovendien woonden de Kanaänieten

en de Perezieten met hun vee in dat gebied. 8 Daarom zei Abram tegen Lot: "Laten we alsjeblieft geen ruzie maken. Het is niet goed als er ruzie is tussen mijn herders en jouw herders. We zijn immers familie van elkaar. 9 Je kan toch wonen waar je wil? Laten we uit elkaar gaan. Als jij naar links wil gaan, zal ik naar rechts gaan. Als jij naar rechts wil gaan, zal ik naar links gaan." 10 Lot keek rond en zag dat er in het hele gebied van de Jordaan veel water was. Voordat de Heer Sodom en Gomorra verwoestte, was het er in de richting van Zoar zo mooi als de tuin van de Heer, of als Egypte. 11 Daarom koos Lot voor zichzelf het hele gebied van de Jordaan uit en trok naar het oosten. Zo gingen ze uit elkaar. 12 Abram bleef in Kanaän wonen. Lot ging in de steden van het Jordaangebied wonen. Hij zette zijn tenten op tot vlak bij de stad Sodom. 13 De mannen van Sodom waren erg slecht. Ze deden alles wat de Heer verboden had.'

Het leek dat Lot het beste land had, maar uiteindelijk ging het niet goed met hem en zijn aanhang. Ons landje is inmiddels door een jaar van thuisblijven en veel tijd en liefde een paradijsje geworden. Met een punt, er moet wel voortdurend aan gewerkt worden. Het onkruid groeit ook puik. Maar wat is het een rijkdom. Een leuk plekje waar je voor je gevoel op vakantie bent en aardige medetuinders. Het is een feest om ervan te oogsten. Er wordt vrolijk geruild en gewoon gegeven. Als het nodig is helpen we elkaar. In de winter is het wat stiller, maar nu zie je het wonder al gebeuren. De rabarber piept al boven de grond uit. In het kleine broeikasje staat winterpostelein en veldsla.

En we hebben al verlekkerd gekeken in de catalogus van onze biologische hofleverancier, in Duitsland en de bestelling is binnen. Vooruitkijken, de handen aan de ploeg slaan. Niet achteromkijken, dat hebben we ook van Lot, of liever gezegd van zijn vrouw, geleerd.

De lente komt....

Ds. Agnes Hana